

F. t. I. vedr. retsplejeloven

4, uanset betingelserne i stk. 1, 1. pkt., kunne anmode om at få sagen genoptaget til ny forhandling. Anmodningen må fremsættes over for den ret, som har afsagt dom i sagen, inden 4 uger fra dommens forkyndelse i medfør af § 219 a, stk. 5. Retten kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodningen indgives senere, men inden 1 år efter dommens forkyndelse.

Forslaget indebærer, at en person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, vil få en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse. Forslaget skal ses i sammenhæng med udvidelsen af adgangen til at idømme fængselsstraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og ophævelsen af kravet om personlig forkyndelse af tilsigelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 10.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at fristen for at kræve genoptagelse skal regnes fra tidspunktet for forkyndelsen for tiltalte af en udskrift af dommen, jf. § 219 a, stk. 5. Dette gælder, hvad enten udskriften forkyndes for tiltalte personligt eller lovlig forkyndelse har fundet sted på anden måde, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 6.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at retten undtagelsesvis kan genoptage sagen, hvis begæring indgives senere, men inden 1 år efter dommens forkyndelse. Der er tale om en fakultativ mulighed for genoptagelse, der er betinget af, at der foreligger helt særlige omstændigheder. Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder vil praksis vedrørende bl.a. § 367, stk. 1, 2. pkt., hvorefter retten undtagelsesvis kan tillade genoptagelse af en dom (i en civil sag) indtil 1 år efter afsigelsen, være af betydning.

Den foreslåede bestemmelse henviser til stk. 1, 3. og 4. pkt. Derimod henvises der ikke til stk. 1, 2. pkt., der fastsætter frister for anmodninger om genoptagelse, idet fristerne i de her omhandlede sager fremgår direkte af bestemmelsen. Henvisningen til stk. 1, 3. pkt., indebærer, at reglerne i § 979, stk. 2, til § 982, der vedrører krav til indholdet af og fremgangsmåde ved behandlingen af en anmodning om genoptagelse, finder tilsvarende anvendelse. Henvisningen til stk. 1, 4. pkt., indebærer, at hvis retten nægter genoptagelse, kan spørgsmålet indbringes for Den Særlige Klageret. Muligheden for at indbringe spørgsmålet for Den Særlige Klageret har alene betydning i tilfælde, hvor anmodningen om genoptagelse fremsættes mere end 4 uger efter, men inden 1 år efter dommens forkyndelse, idet den tiltalte efter forslaget har en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse i tilfælde, hvor anmodning herom fremsættes inden 4 uger efter dommens forkyndelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14 (retsplejelovens § 988)

Hvis en straffesag genoptages i medfør af retsplejelovens § 987, skal der gennemføres en helt ny domsforhandling med sædvanlig bevisførelse. Der er ikke efter de gældende regler nogen særlig eller udvidet adgang til at dokumentere forklaringer afgivet af vidner m.m. i forbindelse med den tidligere domsforhandling. Spørgsmålet om dokumentation (dvs. oplæsning og anvendelse som bevis) af forklaringer afgivet af vidner m.m. under den genoptagne domsforhandling skal derfor afgøres på grundlag af den generelle regel om dokumentation i retsplejelovens § 877.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en udvidet mulighed for at dokumentere forklaringer afgivet af vidner m.m. under en tidligere domsforhandling, der er fremmet i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4. Det bestemmes således, at hvis en straffesag genoptages i medfør af § 987, stk. 2, kan tilførsler til retsbogen om forklaringer afgivet af vidner og syns- og skønsmænd under den forudgående behandling foruden i de i § 877 nævnte tilfælde anvendes som bevismiddel, såfremt ingen af parterne inden domsforhandlingen har anmodet om fornyet afhøring.

Den foreslåede bestemmelse svarer til retsplejelovens § 965 c, stk. 4, om bevisførelsen under ankebehandlingen af domme afsagt af byretterne.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at centrale vidner m.m. indkaldes med henblik på at afgive forklaring også under den genoptagne domsforhandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15 (retsplejelovens § 999, stk. 4, 3. pkt.)

Ved § 2, nr. 24, i lov nr. 433 af 31. maj 2000 blev der indsat et nyt stk. 2 i § 999. Samtidig hermed blev de hidtidige stk. 2-4 ændret til stk. 3-5. Det nugældende stk. 4, der tidligere var stk. 3, indeholder i 3. pkt. en henvisning til stk. 2. Efter vedtagelsen af lov nr. 433 af 31. maj 2000 bør den rettelige henvisning til stk. 3.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2002.

Stk. 2 fastslår, at lovens § 1, nr. 5-6 og 9-14, om udeblivelsesdomme finder anvendelse på sager, hvor der rejses tiltale i 1. instans efter lovens ikrafttræden. Tidspunktet for tiltalerejsning vil således være afgørende for, om en sag skal behandles efter de nye regler